

पौर्वाहिकः, त्रि, (पूर्वाह्न + "विभाषा पूर्वाह्ना-
पराह्नाभ्याम् ।" ३।३।२४। इति ठम् ।)
पूर्वाह्ने भवः । पूर्वाह्नसमन्वये । इति सिद्धान्त-
कौमुदी ।

पौलस्ती, स्त्री, (पुलस्तेः स्त्रापत्वम् । पुलस्त +
यच् । डीप् । यलोपः ।) सूर्यवखा । इति
आकरबन्धम् ।

पौलस्त्यः, पुं, (पुलस्तेरपत्वमिति । पुलस्त + गगादि-
त्वात् यच् ।) कुवेरः । इत्यमरः । १।१।७२ ।
रावणः । इति मेदिनी । (यथा, हरिवंशे ।
३३।३५ ।

"सुमीच रचः पौलस्त्यं पुलस्त्येनानुयाचितः")
विभीषणः । इति शब्दरत्नावली ।

पौलिः, पुं, (पोलतोति । पुल मइत्वे + ल्वादि-
त्वात् यः । पौलेन निर्वृत्तः । सुतङ्गमादिवात्
इच् ।) पाकावस्थागतकलायादिः । आरम्भ-
पाकयवसर्षपादिः । वङ्गना ईष्वङ्गुट्टुट्ट-
शब्दान् । इति कैचित् । इरदग्धः । इति
श्रीधरः । इति भरतः । तत्पर्यायः । आप-
कम् २ अश्व्युषः ३ । इत्यमरः । अश्व्युषः ४
अश्व्युषः ५ । इति भरतः ।

पौलोमी, स्त्री, (पुलोमीरपत्वमिति । पुलोमन् +
अण् । अनी लोपः ।) भ्रूची । इति जैमिन्तः ।
(यथा, भागवते । ५।७।६ ।

"विराजमानः पौलोम्या सहाह्वाननया भृशम्")

पौषः, पुं, (पौषी पौषेमास्यस्मिन्निति । खासिन्
पौषेमासीत्वाच् ।) वैशाखादिद्वादशमासान्त-
र्गतनवममासः । पुष्यनक्षत्रयुक्ता पौषेमासी
यत्र मासे सः । तत्पर्यायः । तैषः २ सहस्रः ३ ।
इत्यमरः । पौषिकः ४ हैमनः ५ । इति राज-
निघण्टुः । तिष्यः ६ तिष्यकः ७ । इति शब्द-
रत्नावली । अयं धनुःस्तरविप्रारम्भयुक्तप्रति-
पदादिदर्शनरूपो मुखचान्नः । क्षण्यप्रति-
पदादिपौषेमास्यन्तरूपो गौणचान्नः । धनु-
राशिस्यारविकः सौरः । इति स्मृतिः । * ।
तत्र जातफलम् । यथा, कोट्टीप्रदीपे ।

"निगूढमन्त्रः सुप्तशाङ्गयष्टिः

परोपकारी पिष्टवित्तहीनः ।

कष्टान्तितायैव्यलदिधुन्नः

पौषप्रकृतः पुरुषः सुधीरः")

पौषी, स्त्री, (पुष्य + "नचनेन युक्तः" इत्यञ् ।
तिष्यपुष्येति यलोपः ।) पुष्ययुक्ता पौषेमासी ।
इत्यमरः । पुष्येन युक्ता रात्रिः । इति सुम्भ-
नोष्याकरबन्धम् ।

पौष्करं, स्त्री, (पुष्करस्त्रेदमिति । पुष्कर + अण् ।)
पुष्करमूलम् । इति राजनिघण्टुः । (अस्य
पर्यायो गुणाच्च यथा,—

"उक्तं पुष्करमूलम् पौष्करं पुष्करञ्च तत् ।

पद्मपत्रञ्च काशीरं कुड्मैर्मिमं जगुः ।

पौष्करं कटुकन्तिकुतुक्तं वातकफस्वरान् ।

हन्ति शोषारुचिन्धावान् विशेषात् पार्श्वभूज-
शुत्")

अस्य प्रतिनिधयेया,—

"पौष्करभावनः कुड्मम् ।"

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

पौष्करमूलं, स्त्री, (पौष्करं मूलम् ।) पुष्कर-
मूलम् । यथा,—

"मूले पुष्करकाशीरपद्मपत्राणि पौष्करे ।"

इत्यमरः ।

"त्रौषि पुष्करमूले । पुष्करं सुगन्धिद्रव्यं यत्कि-
ञ्चात् तस्य इदं पौष्करं ष्यः पौष्करे मूले
पुष्करादौत्वन्यः ।" इति भरतः ।

पौष्करिणी, स्त्री, (पौष्करं पुष्कराणां सन्निहोऽस्या
अस्तीति । पौष्कर + इनि । स्त्रियां डीप् ।)

पुष्करिणी । इति शब्दरत्नावली ।

पौष्टिकं, स्त्री, (पुष्टौ दृष्टौ हितमिति । पुष्टि +
ठञ् ।) चौरसमये मात्राच्छादनवक्षत्रविशेषः ।
काषाद इति भाषा । अस्य गुणाः । घनचिह्न-
त्वम् । आयुष्यत्वम् । सुचिह्नम् । रूपविराजन-
त्वम् । इति राजवल्लभः । धन्यं धनचिह्नम् ।
वक्ष्यमिति वा पाठः । पुष्टिर्धनजनादीनां दृष्टि-
रित्यभिधीयते । तद्भूतं कर्म । इति दुर्गा-
भङ्गः । (पुष्टिहते, त्रि । यथा, महाभारते ।
१२।२६६।२६ ।

"सतां दत्तमधिधाय निहीनानुष्मिहीषवः ।

मन्त्रवर्षं न दुष्यन्ति कुन्दाणाः पौष्टिकीः

क्रियाः ।")

पौष्यं, त्रि, (पुष्येण निवृत्तम् । पुष्यस्येदं वेति ।
पुष्य + अण् ।) पुष्यानिर्मितम् । पुष्यसम्बन्धि ।
यथा, कालिकापुराणे ६७ अध्याये ।

"आसनं प्रथमं दद्यात् पौष्यं दारुजमेव वा ।

वास्त्रं वा चार्म्यं च कौशं मखलस्योत्तरे स्त्रजेत् ।"

पौष्यकं, स्त्री, (पुष्येण कायतीति । कै + कः । पुष्यक
+ स्त्रीर्षे अण् ।) कुसुमाञ्जनम् । इत्यमरः ।

पौष्यी, स्त्री, (पुष्यस्य इयं इति । पुष्य + अण् ।
गौरादिवात् डीष् ।) पुष्याख्याया प्रसिद्धत्वात्
तथालम् ।) देशविशेषः । यथा,—

"अथ पुष्यपुरं पौष्यी तथा पाटलिपुत्रकम् ।"

इति शब्दरत्नावली ।

पौष्यः, पुं, (पुष्योऽपत्वमिति । पूषन् + यञ् ।)
पूषपुत्रः । स च करवीरपुरस्य राजा । तस्य
पुत्रः शिवांशजचन्द्रशेखरः । यथा,—

"पूषः पुत्रोऽभवत् पौष्यः सन्वशास्त्रार्थपारगः ।

स पुत्रहीनो राजाभूत् पौष्यो नृपतिवत्तमः ।

ततः पुत्रार्थिनं भूयं प्रसन्नो वृषभध्वजः ।

ब्रह्मदत्तफलं हस्ते हत्वेदं तनुवाच ह ।

इदं फलं ब्रह्मदत्तं विभक्त्यं नृपते ! त्रिधा ।

भोजयेत्ताः स्त्रियाणां प्रहृष्टः सुहृद्भानसः ।

ततः फले स्वयं देवः प्रविवेश वृषभध्वजः ।

तनुचत्वात्तु फलं भूतं त्रिभागं स्वयमेव हि ।

ततः समुचिते काले प्राप्ते ताभिस्तु भक्षितम् ।

तत् फलं वृषभादूर्ध्वं । गर्भाच्छायाहृताः शुभाः ॥

सन्पूर्वे गर्भकाले तु गर्भेभ्यः समजायत ।

खण्डत्रयं पृथक् राजा यथा भर्ग्येण भाषितम् ।

तच्च खण्डत्रयं पौष्यो यथास्थानं नियोज्य च ।
एकं पिब्यं चकाराशु तत्र पुष्पो यजायत ।
तस्य नामाकरोद्वाजा ब्राह्मणेः स्त्रेः पुरोहितैः ।
चन्द्रशेखर इत्येवं कान्था चन्द्रमसः समः ।

ब्रह्मवर्षाकृये रम्ये करवीराकृये पुरे ।

दृष्टवतीनदीतीरे राजा भूत्वा सुमोद ह ॥"

इति कालिकापुराणे ४६ अध्यायात् सङ्कलितः ।

(वृषभेदः । स तु गुरुदक्षिणार्धभागताय उत्त-
ङ्गाय कुण्डले दत्तवान् । यथा, महाभारते ।
१।३।११२ ।

"तनुतङ्गं पौष्यः प्रबुवाच भगवन्शिरेण पाच-
मासाद्यते भवाञ्च गुणवानतिघ्नस्तद्विच्छे माहं
कर्तुं क्रियतां चञ्च इति") एतद्विशेषविवरणम्
तत्रैव द्रष्टव्यम् ।)

प्याट, य, हे । भोः । इत्यमरः । ३।४।७ ।

प्याय, षो ईं ड दृष्टौ । इति कविकल्पद्वयः ।

(भा०-आत्म०-अक०-सेट् ।) षो ईं, पौर्ण

सुखम् । उपसर्गात्तु प्रयानम् । अस्माङ्गे तु प्यानः

पौगः स्त्रेदः । ड, प्यायते । इति दुर्गादासः ।

प्युष, क उत्तुञ्जि । इति कविकल्पद्वयः । (पुरा०-

पर०-सक०-सेट् ।) अन्तःस्थाद्युक्तः । उत्तु-

ञ्जि उत्तुर्गो । क, प्योषयति धनं दाता ।

इति दुर्गादासः ।

प्युष, य इर् भागे । इहि । इति कविकल्पद्वयः ।

(दिवा०-पर०-सक०-सेट् ।) अन्तःस्थाद्युक्तः ।

य, पुष्यति धनं दायादः । इर्, अप्युषत् अप्यो-

षीत् । अस्मात् पुषादित्वात्त्रिंशं ड इत्यन्ये ।

इति दुर्गादासः ।

प्युष, य इर् विभागे । इति कविकल्पद्वयः । (दिवा०-

पर०-सक०-सेट् ।) अन्तःस्थाद्युक्तः । य,

प्युष्यति धनं दायादः । इर्, अप्युषत् अप्योषीत् ।

अस्मात् पुषादित्वात् त्रिंशं ड इत्यन्ये । इति

दुर्गादासः ।

प्ये, ड दृष्टौ । इति कविकल्पद्वयः । (भा०-आत्म०-

अक०-अनिट् ।) अन्तःस्थाद्युक्तः । ड, प्यायते ।

इति दुर्गादासः ।

प्र, य, (प्रथयतीति । प्रथ + डः ।) विश्वरूप-

सर्गान्तर्गतप्रथमोपसर्गः । अस्वार्थाः । गतिः ।

आरम्भः । उत्कर्षः । सर्वतोभावः । प्राय-

व्यम् । स्वातिः । उत्पत्तिः । व्यवहारः । इति

दुर्गादासवृत्तपुरयोक्तमः ।

प्रकटं, त्रि, (प्रकटतीति । प्र + कट + अण् ।)

स्वरम् । अस्य पर्यायः प्रकाशशब्दे द्रव्यः ।

"प्रकटाप्रकटा चेति लीला सेयं दिद्योष्यते ।"

इति भागवतान्तरम् ।

(यथा च, देवीभागवते । १।७।३८ ।

"जानन्ति ये न तव देवि ! परं प्रभावं

ध्यायन्ति ते हरिहरावपि मन्दचिन्ताः ।

ज्ञातं मयाद्य जननि ! प्रकटं प्रमाचं

यद्विष्णुरप्यतितरां विवशोऽथ श्रेते ।")

प्रकटितं, त्रि, (प्र + कट + क्त ।) प्रकाशितम् । इति

जैमिन्तः । (यथा, देवीभागवते । १।७।४४ ।